

132

USTAWA

z dnia 21 marca 1991 r.

o państwowej morskiej służbie hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego.

Art. 1. 1. Dla prowadzenia, koordynowania i nadzorowania prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, oznakowania nawigacyjnego, publikacji nautycznych i informacji nautycznej tworzy się państwową morską służbę hydrograficzną i oznakowania nawigacyjnego, podległą Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej.

2. Państwowa morską służba hydrograficzna i oznakowania nawigacyjnego, zwana dalej „służbą hydrograficzną”, sprawuje kontrolę działalności hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie przestrzegania przepisów obowiązujących przy wykonywaniu prac, o których mowa w ust. 1, oraz właściwego obiegu, wykorzystania i reprodukcji wytworzonych materiałów.

3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zadania oraz zakres działania służby hydrograficznej, w tym sposób i tryb przeprowadzania działalności kontrolnej.

4. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, w uzgodnieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej, określi rodzaje wiadomości zawartych w materiałach hydrograficznych, stanowiące tajemnicę państwową.

Art. 2. 1. Służba hydrograficzna współdziała z odpowiednimi służbami hydrograficznymi innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi.

2. Organy administracji państwowej, samorządu terytorialnego, państwowe i inne jednostki organizacyjne oraz podmioty gospodarcze są obowiązane współdziałać ze służbą hydrograficzną oraz zapewniać jej niezbędne warunki do wykonywania zadań.

Art. 3. 1. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Obrony Narodowej, określa szczegółowe zasady i tryb współdziałania służby hydrograficznej z jednostkami organizacyjnymi podległymi tym ministrom.

2. Służba hydrograficzna jest obowiązana do uwzględniania w swej działalności potrzeb Marynarki Wojennej. Zakres, szczegółowe zasady i tryb wykonywania odpłatnie i nieodpłatnie zadań na rzecz Marynarki Wojennej oraz udostępniania ich wyników określają Ministrowie Obrony Narodowej oraz Transportu i Gospodarki Morskiej.

3. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny służba hydrograficzna staje się z mocy prawa częścią Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, podległą Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 4. Koszty związane z funkcjonowaniem służby hydrograficznej pokrywa się z budżetu państwa.

Art. 5. 1. Organem służby hydrograficznej jest dyrektor Biura Hydrograficznego Rzeczypospolitej Polskiej, podległy Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej.

2. Dyrektora Biura Hydrograficznego Rzeczypospolitej Polskiej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej, uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej. Zastępców dyrektora Biura Hydrograficznego powołuje i odwołuje Minister Transportu i Gospodarki Morskiej na wniosek dyrektora tego Biura.

Art. 6. 1. Biuro Hydrograficzne Rzeczypospolitej Polskiej tworzy i znosi Minister Transportu i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia.

2. Organizację Biura Hydrograficznego Rzeczypospolitej Polskiej oraz szczegółowy zakres działania dyrektora Biura Hydrograficznego określa statut nadany przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

3. Dyrektorowi Biura Hydrograficznego Rzeczypospolitej Polskiej przysługują w zakresie wykonywanych zadań odpowiednio uprawnienia dyrektora urzędu morskiego do wydawania przepisów prawnych i przepisów porządkowych, o których mowa w ustawie o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Art. 7. 1. Do pracowników służby hydrograficznej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pracowników urzędów morskich.

2. Pracownicy służby hydrograficznej określonych kategorii noszą w czasie pełnienia obowiązków służbowych umundurowanie.

3. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, w drodze rozporządzenia, określa kategorie pracowników obowiązanych do noszenia umundurowania, sposób jego przydziału oraz wzór tego umundurowania.

4. Do wykonywania zadań w służbie hydrograficznej mogą być wyznaczani żołnierze zawodowi na zasadach określonych w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz przepisach wydanych na jej podstawie.

Art. 8. Ustawa nie narusza przepisów ustawy — Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Art. 9. 1. Biuro Hydrograficzne Rzeczypospolitej Polskiej organizuje się w oparciu o środki osobowe, rzeczowe i finansowe będące w posiadaniu Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej i urzędów morskich w Gdyni i Szczecinie według stanu bilansowego na dzień 31 grudnia 1990 r.

2. Ministrowie Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Obrony Narodowej ustalą zakres środków osobowych, rzeczowych i finansowych Biura Hydrograficz-

nego Marynarki Wojennej przekazanych Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej oraz określa tryb i terminy przekazania.

Art. 10. 1. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej zorganizuje służbę hydrograficzną w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do dnia zorganizowania służby hydrograficznej zadania określone dla tej służby wykonują Biuro Hydrograficz-

ne Marynarki Wojennej oraz urzędy morskie na dotychczasowych zasadach.

Art. 11. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie pozostają w mocy dotychczasowe przepisy, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

133

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia Roztoczańskiego Parku Narodowego.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 maja 1974 r. w sprawie utworzenia Roztoczańskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 21, poz. 120 i Nr 31, poz. 187, z 1979 r. Nr 27, poz. 159 oraz z 1990 r. Nr 88, poz. 510) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczone w planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Zwierzyniec jako oddziały: 24, 25a, b, f—k, 26, 35, 36a, b, h—d₁, 37a—f, i—m, 38a—g, j—m, 39—42, 55—64, 71—82, 85k—m, 86, 87, 88a—f, 89—92, 96b—g, 97—213, 214b, c — o łącznej powierzchni 3.747,24 ha,”

2) w § 6 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oddziały 59b, c, 60c, d, 61 d, l, m, n, 74d, f, l, m, 75a, b, c, d, f, g, i, 76—78, 100—102, 111—113, 126a, b, c, f, g, 141a, c, d, 142d, f, 157, 158, 169—171, 172a, 180c, 181, 182a, c, 201b, c, d, 202i, j, k, l, 206a—f, h, 207a, b, c, 208b (część na wschód od nasypu dawnej kolejki leśnej), d, f, 211a, 212a, b, d (część wschodnia), g (część wschodnia), i, j, oznaczone w planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Zwierzyniec — o łącznej powierzchni 608,19 ha.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 28 marca 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych.

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 27 września 1989 r. w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych (Dz. U. Nr 55, poz. 326 oraz z 1990 r. Nr 9, poz. 54, Nr 22, poz. 134, Nr

36, poz. 207 i Nr 75, poz. 449) w § 1 w ust. 1 kwotę „1.500.000 zł” zastępuje się kwotą „2.100.000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1991 r.

Minister Kultury i Sztuki: w z. *A. Rottermund*